

[Miljøministeren]

re restriktive holdning til sommerhuse i de kystnære områder.

Sommerhusgrundene er udlejet på 10-årige kontrakter, der ved udløb normalt bliver forlænget for en ny 10-årig periode. I et enkelt område (Svinkløv Klitplantage) er man dog i færd med at frigøre plantagen for sommerhusbebyggelse på grund af de store rekreative og naturfredningsmæssige værdier, der er knyttet til plantagen.

Udlejningen af sommerhusgrundene har fungeret næsten problemfrit i et halvt århundrede. Udlejningsvirksomheden ligger på linie med andre af skovvæsenets aktiviteter, som f.eks. udlejning af arealer til almennyttige feriebyer, campingpladser, badehoteller, cafeteriaer, is- og pølsekiosker m.v. Udlejningsvirksomheden er let at indpasse i skovstyrelsens opgaver inden for skovbrug, sandflugtsbekæmpelse, klitfredning og pleje af naturarealer m.v.

Når sommerhusgrundene ikke for længst er søgt afhændet, beror dette på en række forhold:

Ved et salg af grundene til lejerne ville man enten skulle sælge til de nuværende lejere til den pris, som den enkelte lejer finder rimelig og kan betale, eller være tvunget til at opsig de lejere, der ikke vil købe til den af staten fastsatte pris, og anmode dem om at fjerne deres sommerhuse. Hvis man vælger den første løsning, stiller man de nuværende lejere urimelig gunstigt og tilfører dem en betydelig økonomisk gevinst på samfundets bekostning. Vælger man den anden løsning, tilføjer man lejerne et betydeligt tab, samtidig med at en fjernelse af sommerhusene vil kunne indebære et væsentligt samfundsmæssigt værdispild.

Hertil kommer imidlertid, at et salg af de omtalte sommerhusgrunde findes at stride imod væsentlige rekreative og naturfredningsmæssige hensyn:

– Såfremt man afhænder arealerne, mister man muligheden for på længere sigt at frigøre særlig værdifulde områder for sommerhusbebyggelse med henblik på at skaffe det offentlige sammenhængende ubebyggede arealer ved Vestkysten til brug for almenheden. Områderne har allerede under de eksisterende forhold rekreativ betydning for almenheden. Efter kontrakterne er der forbud mod indhegning af grundene og pligt til at tolerere almenhedens færdsel i området. Overgang

helt eller delvis til privateje vil ikke kunne undgå at begrænse almenhedens muligheder for anvendelse af områderne.

– Da de udlejede arealer som nævnt er beliggende som enklaver i klitplantagerne, må man forvente, at et salg vil medføre store problemer vedrørende brandfare, skel- og naboproblemer over for skovvæsenets øvrige arealer, bilkørsel i skovene m.v., problemer, som er små nu, hvor skovvæsenet med udgangspunkt i lejekontrakterne løbende kan fastsætte bestemmelser for anvendelsen af arealerne og bevare ganske stor kontrol med de aktiviteter, der foregår.

– Grundene ligger hovedsagelig i områder, der er opkøbt på grund af sandflugtsfaren. Risikoen for sandflugt er stadig til stede, og adgangen til at fastsætte vilkår for arealernes benyttelse giver skovstyrelsen en ekstra mulighed for at varetage sandflugtshensyn.

De hernævnte grunde taler også imod en mellemløsning, hvorefter staten sælger grundene til de lejere, som måtte være interesserede i at købe til den af staten fastsatte handelsværdi, medens de lejere, der ikke ønsker at købe, får tilladelse til at fortsætte lejemålene på uændrede vilkår. En sådan løsning ville i øvrigt medføre store administrative problemer for statskovvæsenet i en meget lang periode.

Det tilføjes, at udlejningen medfører indtægter for statskovvæsenet på ca. 2,5 mill. kr. årligt. Oprævningen af lejen foregår via EDB, og administrationen er i det hele særdeles enkel og lidet omkostningskrævende.

Skovstyrelsen kan på denne baggrund ikke anbefale et salg af sommerhusgrundene.«

Spm. nr. S 941

Til *forsvarsministeren* (7/4 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelse af 25. marts 1983 af spørgsmål nr. S 819 oplyse, hvor stort et antal af de afgåede personer – 7.428 – der er ophørt ved opsigelse fra hjemmeværnets side, og hvorledes den aldersmæssige fordeling ser ud?«

Besvarelse (13/4 83):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

I forlængelse af min besvarelse af 25. marts 1983 af spørgsmål nr. S 819 kan jeg